
TOMMIE HAGLUND
FESTIVAL
HALMSTAD 22–24 APRIL | FALKENBERG 28 APRIL

BARNET ÄR TONSÄTTARENS FAR

Text: Torbjörn Elensky **Bild:** Anna Hjalmarsson

Både mikroskopet och teleskopet uppfanns i början av 1600-talet. Två uppfinningar som samtidigt öppnade för det oändligt stora, världsrymdens expansion, och det ytterst lilla, vår världs byggstenar. Den där dubbla vidgningen av vår mänskliga värld är något vi knappt hämtat oss från ännu, och på sätt och vis pågår den fortfarande.

Vi ser allt längre ut i kosmos, och allt djupare in i materians minsta partiklar. Samtidigt tycks vi ännu vilsna, på jakt efter bekräftelse, mening, nåt slags sanning som inte ryms inom alla de fakta vi samlar in och kunskaper vi utvecklar. Den där hungern, som aldrig låter sig mättas, är det som gör oss mänskliga. Den får oss både att söka oss utåt och inåt, att höja oss över oss själva eller förlora oss själva, den gör oss grymma och den gör oss goda.

Då han var liten, bara sju år gammal, drabbades Tommie Haglund av en magsjukdom som gjorde att han under långa tider blev liggande ensam på sjukhuset. Utan föräldrar, utan skolkamrater, långt från hemmet och utlämnad åt i och för sig säkert omtänksam sjukhuspersonal och läkare som arbetade med honom. Han har berättat om denna tid i sitt liv själv, men aldrig med någon sorg eller självömkan, utan med en sorts entusiasm nästan, eftersom han upptäckte ljudens värld på sjukhuset.

Under långa, ensamma timmar satt han med en gammal radio och rattade längs mellanvågsbandet och lyssnade till spraket, bruset, knastret, de avlägsna sinustonerna, som signaler från fjärran planeter, och alla de suddiga, fragmentariska rösterna på obekanta, obegripliga språk. Hela världsrymdens ljud fanns där, och han reste genom dem med sina öron som farkost. Där, i sökandet efter ljud, efter något budskap, en mening kanske, kontakt med fjärran världar, i pejlandet av det egna inre i en ständigt expanderande rymd, föder barnet tonsättaren.

Visste han redan då, när han lyssnade till den gamla rörradions brus, att resan genom rymdens ljud lika mycket var en resa in i hans eget inre? För allt han hör är återklangen av sin inre rymd, och det är i den han skapar sin musik.

Enligt den franske författaren Alfred Jarry, som är känd mest som excentriker och satiriker, men som också var något av en mystiker och symbolist, är Guds yta själva beröringspunkten mellan intet och oändligheten. Jag föreställer mig den som snittytan i en spegel, det klara glas där det yttre öppnar sig mot det inre, men där ingendera egentligen existerar. För en del är det mystiskt, för andra ren matematik (inte för att det ena heller utesluter det andra ...) – för mig klingar det som Tommie Haglunds musik.

De sökande, febriga kammarstyckena såväl som de mäktiga orkesterverken, konserterna för violin och cello, som hela tiden söker, söker av, och samtidigt är i detta gränslösa rum som ryms i en punkt, dessa rymder som öppnar sig i valv efter valv, i varje människas inre. Musiken är en kartläggning av detta landskap. Men till skillnad från kartan, som aldrig är själva landskapet, är musiken också detta landskap, denna rymd, allt och inget, varken mer eller mindre.

Om Tommie Haglund vore pretentiös skulle han vara outhärdlig. Det första vi talade om när vi sågs var Eddie Meduza, som hela sitt liv förde en kamp mot ett censurivrande etablissemang som ofta beskrev honom som kulturvärldens paria. Det kändes helt rätt, precis som Monty Pythonreferenserna mitt i de allvarligaste samtal och Kalle Anka och hans vänner, som piggar upp i det vackra konstnärshemmet i Halmstad. Enbart den som bottnar i sitt allvar kan känna den djupaste glädjen, och endast den som vet att bejaka tramset, kan också utan fruktan att förlora sig själv, gå hela vägen ner i allvaret.

Nej, Tommie Haglund är sannerligen inte pretentiös, men han är faktiskt allvarlig. Inte spelat allvarlig som någon sträng lärartyp, utan allvarlig i sin vilja att vara sann. Inte vika undan.

Jag vet att han knappast längre sneglar åt till exempel Nietzsche, men jag undrar om inte en rest finns där ändå: denna vilja att veta, och att aldrig vika med blicken ens inför den djupaste avgrund. Det krävs att man har humor för att klara det. Går man nära och betraktar svärtan i gamla mästares målningar är de aldrig helt svarta. Det som verkar svart glimrar och lyser, det är uppbyggt av färg, där finns färgskiftningar, ljusdagrar, spel med yta och djup i lager på lager, som sammantaget skapar den konstnärliga illusion som är en egen sorts sanning.

På liknande sätt upplever jag Haglunds klangvärld. Det är aldrig helt svart, ens när det är som mest dramatiskt. Där finns alltid glimtar av ljus, det finns klanger under klangerna, harmonier, motiv i vilka solisten söker av det väldiga med samma fokuserade nyfikenhet som barnfingrarna vred på rörradions räfflade bakelitratt på jakt efter rymdens ljud. De yttre, som samtidigt är de inre, som klingar i själva beröringspunkten, i musiken.

Barnet är tonsättarens far. Men Tommie Haglund är fortfarande barnet, som söker efter ljud, efter tecken på liv, och där finns ingen skillnad mellan lätt och tungt. Allt hänger samman och förutsätter vartannat på samma sätt som ljus och mörker, ljud och tystnad, mikroskop och teleskop. Och det är därför det är helt följdriktigt att han än idag har en grupp spralliga Disneyfigurer i plast på sin flygel i hemmet i Halmstad, jämte de obligatoriska gipsbysterna av döda mästare.

Haglund tycks mig trogen barnet han en gång var, ja, han är ännu detta barn, och kanalerna ner genom den egna tiden, minnet, kroppen, med dess njutningar och plågor, är den stora närvaro, som hans musik genljuder i. Har du själv barnet levande inom dig? Lycklig den människa som har det: barn växer.

Tommie Haglund
Född: den 15 januari 1959 i Kalmar

Priser och utmärkelser:
Svenska musikförläggareföreningens pris till Röstens dotter (2003), Stora Christ Johnsonpriset för Flaminis Aura för cello och orkester (2014) och H.M. Konungens medalj av 8:e storleken i högblått band (2015).

På cd:
Inim-Inim (Caprice Records 1997), Kingám (Nosag Record 2003), Hymns to the Night (Phono Suecia 2011), Flaminis Aura (BIS Records 2017).

KONSERTER

GUDOMLIGA NÄTTER

Najaden 22 april kl. 19.00

Orquesta Filarmonica de Bogotá
Joachim Gustafsson - dirigent
Chloë Hanslip - violin
Santiago Cañón Valencia - cello

Jean-Philip Rameau	Entrée de Polymnie ur Les Boréades
Tommie Haglund	Flaminis Aura *(cellokonsert)*
Frederick Delius	The Walk to the Paradise Garden
Tommie Haglund	Hymnen an die Nacht *(violinkonsert)*

MUSIK I 11 TIMMEN

S:t Nikolai kyrka 22 april kl. 22.30

Anibal Dos Santos - viola
Marcos Madrigal - piano
Jakob Kellerman - gitarr

Tommie Haglund	Cielo Notturno
Frederick Delius	Five Pieces for piano *1. Mazurka 2. Waltz 3. Waltz* *4. Lullaby for a modern baby* *5. Toccata*
Benjamin Britten	Nocturnal
Tommie Haglund	Beyond Farewell

LÖRDAGSMUSIK

S:t Nikolai kyrka 23 april kl. 10.00

Luis Martin Niño - violin
Anibal Dos Santos - viola
Jakob Kellerman - gitarr
Sergei Sichkov - piano
Marcos Madrigal - piano

Alexander Scriabin	Pianosonat nr 10
Benjamin Britten	Lachrymea
Fredrick Delius	Violinsonat nr 2

KÄRLEKENS SANNA VÄSEN

S:t Nikolai kyrka 23 april kl. 15.00

Cappella Nova
Cappella Lundensis
Marie Sättermon - violin
Finn Rosengren - dirigent
Sturegymnasiets kör, körledare Karin Andersson
Halmstad Brass, dirigent Mikael Johansson
Ensamble Entrevera'o från Colombia
Anibal Dos Santos - viola
Jakob Kellerman - gitarr
Jolanta Konopnicka Johansson - piano

Nicholas Brodsky	I'll walk with God
Tommie Haglund	Själens helgedom
Sven-Erik Johansson	Fancies *Sylvia - Fancy -* *O mistress Mine -* *Lovers Love the Spring - Dirge -* *Hark! Hark! The Lark!*
Tommie Haglund	Kärlekshjärtan
Tommie Haglund	Serenata per Diotima
Astor Piazzola	Gran tango
Colombiansk musik	Ensamble Entrevera'o

VINDSUS OCH VÅGSTÄNK

S:t Nikolai kyrka 23 april kl. 19.00

Teresia Bokor - sopran
Malin Christensson - sopran
Luis Martin Niño - violin
Camilo Benavides - violoncello
Guillermo Marin - klarinett
Emmanuel Rivera - harpa
Sergei Sichkov - piano
William Leon - slagverk
Viktor Hugo Lopez - slagverk
Joachim Gustafsson - dirigent

Alexander Scriabin	Pianosonat nr 9
Tommie Haglund	Arcana Lachrimae
Tommie Haglund	Röstens dotter

NORDISKT LJUS

Najaden 24 april kl. 16.00

I denna konsert ingår "Samtal – mötas över genregränserna" med Tommie Haglund och Per Gessle. Samtalet startar kl 15.00.

Orquesta Filarmonica de Bogotá
Joachim Gustafsson - dirigent
Emmi Christensson - sopran
Marcos Madrigal - piano

Frederick Delius	North Country Sketches
Wolfgang Amadeus Mozart	Pianokonsert nr. 21 *(Elvira Madigan)*
Tommie Haglund/Per Gessle	Making Something ut of Nothing *(uruppförande)*
Tommie Haglund	Symfoni nr. 1

SYDAMERIKANSKT GÄSTSPEL

Falkhallens Blackbox 28 april kl. 19.00

Orquesta Filarmonica de Bogotá
Joachim Gustafsson - dirigent
Emmi Christensson - sopran

Alex Tovar	Concert paraphrase "Kalamary"
Tommie Haglund/Per Gessle	Making Something out of Nothing
Wolfgang Amadeus Mozart	Pianokonsert nr. 21 *(Elvira Madigan)*
Tommie Haglund	Symfoni nr. 1

SAMTAL

ATT LYSSNA PÅ MUSIK

Sturegymnasiet Hörsalen 19 april kl. 19.00

Elisabet Löfberg Haglund - lärare på Sturegymnasiet samt medförfattare till boken *"Känsloresan"* som handlar om barns fantasi- och känsloutveckling genom musikupplevelser. Tankar om, och samtal kring hur man som ovan lyssnare kan öppna dörrar till nya musikupplevelser.

ÖGONBLICKETS OÄNDLIGHET

Akademibokhandeln Halmstad
20 april kl. 18.30

Aram Yardumian - amerikansk musikskribent och antropolog, författare till boken om Tommie Haglund *"Ögonblickets oändlighet"*.
Lars Björksell - kyrkoherde i Halmstads församling.
Kompositören **Tommie Haglund** – en av Skandinaviens mest särpräglade och visionära tonsättare.
Samtal kring Tommie Haglunds skapande och den nyutkomna boken *"Ögonblickets oändlighet"*.

KULTUREN ÄR GUDS ARENA

Pingstkyrkan i Halmstad 23 april kl. 13.00

Ett samtal om evangeliet i dåtid, nutid och framtid.
Ulf Fembro - tidigare rektor på Kulturskolan i Halmstad. Även teaterchef samt regissör.
Mia Ås - studieförbundet Sensus.
May Heldal - kyrkoherde i Söndrum-Vapnö församling.
Lars Björksell - kyrkoherde i Halmstads församling.

HÖGMÄSSA MED SAMTALSPREDIKAN

S:t Nikolai kyrka 24 april kl. 10.00

Högmässa med samtalspredikan om *"Själens helgedom"* mellan kyrkoherde **Lars Björksell** och **Tommie Haglund**. Medverkan av **Sturegymnasiet.**

MÖTAS ÖVER GENREGRÄNSERNA

Najaden 24 april kl. 15.00

Samtal mellan **Per Gessle** och **Tommie Haglund.**
Vad kan hända om man möts över gränserna? En viktig fråga i tider då vi stänger gränser och passager mellan människor. Samtalet kommer att beröra samarbetet mellan Per och Tommie i deras gemensamma stycke *"Making Something out of Nothing"*.

Till samtal "Mötas över genregränserna" krävs biljett som gäller både för samtal och efterföljande konsert. För övriga samtal är det fritt inträde.

KOMMENTARER

Verkkommentarer av Erik Wallrup, utom då författare anges.

JEAN-PHILIP RAMEAU (1683–1764)
Entrée de Polymnie ur Les Boréades

Les Boréades (1763) baserad på en tragisk grekisk legend komponerade Rameau i slutet av sitt liv. *Entrée de Polymnie* som öppnar operans 4 e akt kan liknas vid en lågmäld, tidlös, sfärisk meditation. Musiken inleds med en skenbart enkelt fallande durskala. Stycket fyller själen med en bitterljuv känsla av trygghet och hopp i en mörk tid. (Tommie Haglund)

TOMMIE HAGLUND
Flaminis Aura *(cellokonsert)*

Cellokonserten *Flaminis Aura* är en milstolpe i Tommie Haglunds produktion. Det är hans första verk med full orkesterbesättning, och med sina cirka 35 minuter var det också det till omfånget största verket hittills. Ändå viker han inte av från sitt kompositionssätt: den är i likhet med flertalet av hans verk ensatsigt, vilket gör att proportionerna hamnar i paritet med de störst upplagda satserna hos en Mahler eller en Bruckner.

Haglund har berättat om att det avslutande adagiot i Bruckners (oavslutade) nionde symfoni för honom visade hur ett verk kunde formas i en enda utdragen rörelse. Samtidigt finns här hörn i form av ackord som reser sig likt gigantiska pelare, vilket ger den inre rörligheten stadga. Man kan associera till det berömda dissonansackord som är kulminationspunkten för Bruckners sats. Pelare ger intryck av rymd, och just rymden gör sig påmind på ett oväntat konkret vis genom en infogning av en överföring till det auditiva av elektromagnetisk strålning i rymden (upptagna av NASA från två rymdsonder), detta nästan en halvtimme in i konserten. Cellon både leker med och låter sig bestämmas av detta ljudande kosmos. På samma vis fungerar de horisontella stödlinjer som utgörs av liggande centraltoner, vilka framträder som tydligast i verkets inledning.

Dessa strukturella moment gör att en högst sammansatt motivväv kan utvecklas utan att sätta kompositionens helhet på spel. En särprägel för Haglunds musik är en rik motivbildning, där enskilda tonkombinationer genomgår ständiga förvandlingar samtidigt som identiteten aldrig upphävs. På ett förunderligt vis får de återkommande motiven en stark emotionell laddning: de framstår som fragment som aldrig riktigt hinner nå sin fullständiga form innan de försvinner. *Flaminis Aura* uruppfördes 2001 av John Ehde med Helsingborgs symfoniorkester under ledning av Okko Kamu. Konserten reviderades 2004 och belönades tio år senare med Stora Christ Johnson-priset, Sveriges viktigaste utmärkelse för tonsättare. Titeln är ett latinskt uttryck för tillståndet just före en religiös uppenbarelse.
At ca 28 min a short excerpt is heard from NASA space recordings Of Earth, recorded by Injun 1, Hawkeye IMP 1 and ISEE 1 space probes.

FREDERICK DELIUS (1862–1934)
The Walk to the Paradise Garden

Operan *"A village Romeo and Juliet"* anses vara det verk där Delius till sist fann sin egen karaktäristiska stil. Tveklöst är det ett mästerverk rakt igenom. Operan blev klar 1901 men först 1906 lade han till *"The Walk to the Paradise garden"* i en mellanakt. Han hade just fyllt 45 och mognade alltså ganska sent som tonsättare. Men hans konst behövde tid för att kunna uttrycka en så stark innerlighet i kombination med en acceptans för livets alla nycker. Operan är en historia om två ungdomar vars föräldrar, som är lantbrukare, är i fejd med varann. Historien kommer från en novell av Gottfried Keller. Librettot (Delius eget) består av 6 scener som var för sig utforskar olika själsliga tillstånd. Som en gemensam tråd genom alla scener beskrivs den omutliga naturen som ständigt förändras och förnyas. Detta i kombination med människans liv, erfarenheter och oundvikliga förgänglighet. *"The Walk to the Paradise garden"* har kommit att betraktas som ett av Delius finaste verk för orkester. Musiken inleds med en varm innerlig fras som spelas av horn dubblerat med en fagott. Ett lugnt tema som tas upp av engelskt horn, bearbetas och fragmenteras av flöjter och klarinetter. Det påminner en smula om "Skogssus" i Wagners opera *"Siegfried"*. Stycket når sin höjdpunkt med ett stort crescendo i orkestern som tar upp operans kärlekstema. Allt i ett glödande H-dur ackord. Kärleksparet finner mot slutet flyktigt ro i naturen. Musiken tystnar och paret förenas i slutligen i döden.
(Tommie Haglund)

TOMMIE HAGLUND
Hymnen an die Nacht *(violinkonsert)*

Violinkonserten *Hymnen an die Nacht*, har det blivit klart i vilken hög utsträckning Tommie Haglund står i ett intensivt förhållande till litteraturen. De rum hans musik bildar, den

visuella karaktären i arabeskerna, det svårgenomträngliga mörkret och det starkt skinande ljuset – allt detta pekar på en visuell sida. Men avgörande impulser har kommit från litteraturen, och utan att man på ett enkelt vis kan gruppera de författare han funnit sina impulser från, står det klart att han är en exklusiv läsare. Vi har den ständige följeslagaren Swedenborg, men också Whitman, Borges och Hölderlin (eller om det nu är Platon).

I violinkonserten är det ett av den tidiga romantikens emblematiska verk som pekas ut – Novalis diktcykel *Hymnen an die Nacht*, skriven år 1800. Det är knappast meningsfullt att göra en parallelläsning av violinkonserten och dikterna, men det finns vissa gemensamma strukturella drag som är värda att lyfta fram. I den första tryckta utgåvan kallas verket för ett ”symfoniskt poem”, och diktraden ”Einsam entfaltete das himmlische Herz sich” (Ensamt bredde det himmelska hjärtat ut sig) stod som motto. Det är båda element som försvunnit i den senaste tryckningen, men kommer likafullt att vara vägledande här.

Så utvecklas i dikterna ett förhållande mellan å ena sidan diktjag och å den andra sidan natt och dag, mörker och ljus. Natten står för det extatiska och rusfyllda, medan dagens ljus ger upphov till tillnyktring. I konserten står soloviolinen, som inleder med en tre minuter lång solokadens, för en position som svarar mot ett diktjag medan orkestern intar rollen som en numinös makt. Det är också en rolluppdelning som ligger nära till hands om man betraktar solokonsertens givna element solist–orkester.

Violinens entréfigur, en karaktärsfull upptakt med dubbelgrepp, kommer att återkomma likt en signal för en ny startpunkt; den är ett subjekt i dubbel mening, sätter sig som ett jag (för att använda ett uttryck från filosofin runt år 1800) och är satt som tema. Återkommer gör också ett sångbart motiv som nästan utsträcker sig till ett kontrasterande tema. De tematiska motiven tas dock inte upp i orkesterns första passage, där en ny linje breder ut sig. På så sätt skapas poler mellan solostämma och orkester. Typiskt nog för Haglunds musik genomgår detta tematiska material ständiga förvandlingar, inte enligt den organiska form som varit ett av den nordiska musikens särdrag i 1900-talsmusiken, utan enligt en betydligt mer samtida flyktighet: ständig förändring, tillblivelse och upplösning. Oavlåtligt påminns lyssnaren om förlust och brist, man anar en helhet som sedan dras undan.

Denna känsla av hotande förlust består ända tills slutminuterna då Haglund skapar en historisk ekokammare där några renässanssånger av John Dowland genljuder, vävs in i varandra och skapar en mångskiftande harmoni. Det är sånger som Haglund sysslade med under sina gitarrstudier och därför ett slags privata minnen, precis som Novalis smyger in det privata i sin kosmiska diktning. Det lugn som infinner sig är ingen tomhet, men ett slags upplösning. Som Novalis slutar sin sista hymn: *”En dröm får våra band att brista / Och oss i faderns sköte sänker ned”*.

TOMMIE HAGLUND

Cielo Notturno

Cellisten John Ehde, som tidigt var en musiker som verkade för Tommie Haglunds musik, hade under en längre tid önskat få ett solostycke och 2010 komponerades *Cielo notturno*. Här spelas stycket istället för viola utan ändringar (eftersom instrumenten är stämda på samma vis, om än med violan en oktav upp).

Nattlig himmel säger titeln, och till skillnad från många av Haglunds verk saknar den de litterära eller religiösa hänvisningar som annars brukar finnas där. *"Som att ligga på en gräsmatta mitt i natten och titta på stjärnhimmelen"*, som tonsättare själv beskriver det. Men mer eller mindre medvetet i en sådan kommentar ligger närheten till cellokonserten *Flaminis Aura* – avslutningen bär ut i rymden. Hanteringen av cellons karaktär som instrument, de möjligheter som bjuds och det motstånd som bär upp expressiviteten, sätter ett bestämt avtryck.

Den som hört Ehde spela kan känna igen drag av hans person i musiken. Skrivet till honom, blir verket också ett slags porträtt. När musiken, som nu, sedan vandrar vidare – inte bara till en annan musiker, utan också till ett annat instrument – uppstår just de nya brytningar som ger vidare livskraft åt tonerna.

FREDERICK DELIUS (1862–1934)
Five pieces for piano

Five piano pieces skrevs omkring 1922-23. En för Delius mycket besvärlig tid eftersom hans syfilis hade börjat bryta ut på allvar. Händerna var nu förlamade och det skulle dröja ända fram till 1928 då Eric Fenby erbjöd sig att hjälpa Delius att ta ner musiken Delius hade inom sig på diktat. Men när Fenby anlände var har helt förlamad och dessutom blind. Dessa korta pianostycken kunde tas ner på diktat av hustrun Jelka eftersom Delius ännu kunde se och korrigera. De är skrivna till hans unga guddotter Yvonne O'Neill (dotter till pianisten Adine O'Neill som var elev till Clara Schumann). De är inte helt okomplicerade. Även om lugnet dominerar så hörs ibland en rastlös själ som försöker komma till ro. Delius ofta kromatiska linjeföring bidrar till detta. Det intressanta med det sista stycket *"Lullaby for a modern baby"* är att det finns en separat melodistämma som Delius tänkt att pianisten ska nynna. Här spelas den på en sordinerad viola.

TOMMIE HAGLUND
Beyond Farewell

"Bortom avsked" komponerades 2004 och reviderades sommaren 2018. Den nya versionen kom att innehålla en ytterligare utvidgning av idéer och omfattade en ny sektion, som kan betraktas som en slags koral, vilken väger över mot en mer tonal stil i kontrast till mycket av det omgivande materialet.

Förlust är olyckligtvis en del av livet - att en nära familjemedlem dör, en partner eller en vän, är förödande, och för med sig en vid skala av känslor: chock, djup sorg, förlamning, tomhet, eller det kan vara känslan av förlorad kärlek eller avvisande, som ofta leder till allt från ånger till ilska utöver någon av tidigare nämnda reaktioner.
Våndan av dessa upplevelser etsas här in i musiken genom intervallet 'liten sekund' (halvtonssteg) och ibland genom komplexa harmonier. I många avsnitt speglas känslan av ängslan i upprepade skiften i taktarter och atmosfär, som om hjärnan fladdrar från en tanke till en annan. *"Bortom avsked"* har en löst cyklisk form eller skepnad, där olika motiv och idéer återkommer och den återkommande koralen upprepas en gång till i en avlägsen, nästan spöklik stämning alldeles nära slutet.

Efter en förlust är ingenting längre detsamma för dem som lämnas kvar. Förutom den överväldigande känslan av sorg kan det också komma nostalgi, en djup längtan efter det som varit. I musikvärlden förekommer detta ofta i verk av till exempel Frederick Delin och Toru Takemitsu. Även i Tommie Haglunds musik finns det passager med längtan och sorg, ibland växlande med starkt tillspetsade, till och med skarpt kontrasterande dissonanta klanger.

Kanske är det fantasifullt att betrakta *"Bortom avsked"* på något sätt som programmusik; emellertid finns det en melankoli och beslutsamhet, till och med att acceptera, som vi gör i livet, av att försonas, så att säga. De avslutande notraderna är verkligen mycket rörande och dessa vackra toner uppnår det vi åstundar i sådana djupt olyckliga situationer, totalt och meningsfullt avslut. (John Mills, övers. Leif Danielsson)

FREDERICK DELIUS (1862–1934)
Violinsonat nr 2

Violinsonat nr 2 från 1923 är till viss del formmässigt besläktad med Faures andra violinsonat i sin rapsodiska karaktär. Tillkomsten av denna sonat är till stor del Delius hustru Jelkas förtjänst. Förlamningen pga syfilis hade börjat sätta in och musiken togs ner på diktat av Jelka. En otålig och av naturliga skäl mycket nervös Delius lyckades med stor vånda förmedla musiken verbalt. "Jag skakade av fruktan och rädsla på grund av hans otålighet" skrev hon i ett brev till en vän. Eftersom synen forfarande var intakt kunde Delius korrigera eventuella misstag. Detta var som sagt en enastående bedrift av Jelka inte minst för att pianostämman var långt över hennes tekniska förmåga som pianist. I 28 takter spelar violinen oavbrutet och hela sonaten genomsyras av en öppenhjärtig och solvarm karaktär. Detta trots det fruktansvärda öde som drabbat inte bara Delius men som också kom att förändra livet för hans hustru. Lyssna till den långsamma andra satsen. Här hör man att Delius verkligen älskade sin violin. Man kommer att tänka på Virginia Woolfs ord; *"Konst befriad från predikningar, om än det ena eller det andra"*. Det är lätt att

tänka sig Shakespeares ord från *"En vintersaga"* : Primula och påskliljor som kom innan svalan vågade och tog vindarna (vanligtvis i april) med skönhet. Denna sonat är kanske den mest personliga av Delius violinsonater och olikt den föregående börjar och slutar den i samma tonart, C-dur.
Den uruppfördes 1924 i London av Albert Sammons och Evlyn Howard-Jones.

TOMMIE HAGLUND

Själens Helgedom

"Tack min Gud för min själs helgedom, för djup tystnad dit aldrig något orent kunnat tränga in. Ty du är dess väktare. Jag vet att du väntar på ett slutgiltigt möte. På ett underbart möte i kärlek. Tack Herre för att varje gång jag fallit, du förblir i mig. Du förblir i mig så oändligt mycket djupare än min synd. Tack min Gud för själens helgedom, för min själ och ande, för att anden du lagt i mig är ren."
(Text av Broder Efraim).

Själens helgedom är komponerad för blandad kör men till årets festival arrangerad för brassband av Christoffer Kandelin.

TOMMIE HAGLUND

Kärlekshjärtan

Tanken är att tid inte existerar utan bara är förändringar av tillstånd. Amandas text är bortom det vi i vardagen kallar verklighet. I en dröm är den självklar och verklig, den svävar i en tidlös rymd. Musiken består av en kanon för två violiner som upprepas oändligt följt av melodin som sjunges framlänges och baklänges. Till sist adderas melodin i halva tempot för att till sist mynna ut i två violiner. (Tommie Haglund)

"Kärlekshjärtan och studsboll rund i ring. Solen skiner på fjärilen vackert. Knappt jag kan dö och jordgubb."
(Text av Amanda Haglund, 5 år)

TOMMIE HAGLUND

Serenata per Diotima

När namnet Diotima dyker upp går tankarna genast till litteraturen, både den filosofiska och den skönlitterära. Diotima är prästinnan i Platons dialog Gästabudet, där kärlekens väsen avhandlas. Namnet har därefter bland annat tagits upp av den tyske poeten Friedrich Hölderlin, som i en rad dikter riktar sig till Diotima-gestalten och som också lät en Diotima återfinnas i brevromanen Hyperion. Men de referenser som kan vara aktuella när namnet används i en av Haglunds verktitlar är fler. Också Robert Schumann gör sig påmind: han hade mot slutet av sitt liv planerat en sångcykel med titeln *"Gesänge der Frühe"*. An Diotima, men istället blev den en märklig samling pianostycken. Dessutom finns en rent privat förbindelse: året före verkets tillkomst hade Tommie Haglunds första barnbarn fötts, Charlie, och tonsättaren har berättat om hur blicken in i den lilla flickans ögon genklingar i musiken, om hur hon ständigt var i hans tankar när han komponerade. Ögonen var fyllda av visdom. Vi har alltså att göra med en kvällssång, en serenad för Diotima, där hon tar gestalt i soloviolinen. Det sångliga elementet finns i de melodiska rörelser som genast dyker upp i violinen när den gör sin entré efter att stråkorkestern inlett med en upprepad ackordisk rörelse. Sedan breder Haglund ut en musik som låter både musikaliskt flöde och mjukt skimmer ligga i centrum, en replik till förra sekelskiftets yppiga partitur (en senromantisk Schönberg, en Zemlinsky) men också ett svar på Allan Petterssons ofta spelade stråkorkesterstycke *"Mesto"*. Verket har sin bakgrund i en beställning från stråkorkestern vid Kulturskolan i Halmstad, vilken år 2014 firade att Mats Reuter lett orkestern under 10 år, men det reviderades inför ett framförande på Luzerne Music Centre i USA, delstaten New York, där Haglund var gästtonsättare under sommaren 2015.

TOMMIE HAGLUND

Arcana Lachrimae

En av de viktigaste musikhistoriska referenserna för Tommie Haglund är John Dowland, den engelske renässanstonsättaren som för en bredare publik idag främst förknippas med *"Lachrimae"*, vars första form var en pavane för luta, därefter sju ensemblekompositioner (med undertiteln Seven Tears) och så grunden för sången *"Flow My Tears"*. De tårar som det talas om i titeln till Arcana – Lacrimae har med det framträdande suckmotivet hos Dowland att göra, men de direkta referenserna är få och svåra att lyssna sig till (däribland motivet d–ess–f, från *"Melancholy galliard"*, som hastigt dyker upp i slutet av kompositionen).

Istället är det värt att fästa uppmärksamheten på de snabba arabeskerna, som framstår som utbyggda versioner av improvisatoriska vändningar på luta eller för den delen Haglunds eget instrument gitarr. Det är en smärtans nät av rottrådar som fästs i toner. Hur snabbt det själsliga vänder mellan olika tillstånd, hur själen vidgas och krymps, går att utläsa av notbildens ständigt skiftande karaktärsbeteckningar. En av de många framstående pianister som tagit till sig Haglunds musik, Hans Pålsson, såg till att en beställning på stycket kom från Musik i Kullabygden där han uruppförde det sommaren 1998.

TOMMIE HAGLUND

Röstens dotter

Texten till *"Röstens dotter"* är hämtad ur S:ta Birgittas Himmelska uppenbarelser. Jag bearbetade först den latinska originaltexten. Den är verkets ohörbara centrum. Därefter översatte jag från latin till svenska. Tommie Haglund har vävt sin musik kring den svenska texten, där han har uteslutit ett par fraser och framför allt lagt till arameiska ord som Jesus själv har uttalat: ruasch (ande), imma (mamma) och Eli, eli, lema sabachtani (Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? Se Matt 27:46). Den engelska översättningen gjorde jag vid tiden för uruppförandet, som ägde rum i Vadstena den 1 juni 2002, och Tommie själv anpassade sin himmelska musik till den. (Stephan Borghammar)

FREDERICK DELIUS (1862–1934)

North Country Sketches

"North country sketches" komponerades 1913-14 och uruppfördes 1915 i Queensland hall av LSO under Thomas Beecham. Verket har fyra satser; 1. *'Autumn. The wind soughs in the trees'*. 2. *'Winter landscape'* 3. *'Dance'* och 4 *'The march of spring. Woodlands, Meadows and silent moors'*. *"North Country Sketches"* är en beskrivning av landskapet i Yorkshire där Delius växte upp. Yorkshires vidsträckta böljande hedar blev en nästan läkande tillflykt från den smutsiga staden Bradford där hans far ägde en ullfabrik. Tillsammans med sin "favoritsyster" Claire brukade han ta långa ridturer över det karga landskapet. Han beskrev senare att det kunde kännas både dystert och ensamt men med en stram skönhet som satte djupa spår i honom. Man kan se det som att människan är frånvarande i detta verk. Att vi lyssnar till naturen allena. Delius brukade säga; naturen består, människan är ingenting. Här finns inga spår av nostalgi, snarare en slags impressionistisk stramhet som genomsyrar hela verket. Vi kan höra hur vindens själ blåser i träden och att löven liksom människor klamrar sig fast för att till sist försvinna bort. Den makalöst fantasifulla orkestreringen får verket att framstå som en dröm i en dröm. Den mazurkaliknande satsen *'Dance'* får mig att tänka på sinnets dans snarare än kroppens. I *'Winter landscape'* är musiken både rörlig och statisk på samma gång. Harpans kyliga isdroppar möts av clusterliknande ackord i stråkarna. Slutligen vaknar naturen till liv igen och i den sista satsen gör våren sitt intåg. Detta är musik som kräver det yttersta av dirigent och orkester. Särskilt i den sista satsen blir svårigheterna uppenbara med bristen på tematisk utveckling. Delius hoppar från den ena idén till den andra. Det som håller ihop satsen är den arpeggioliknande figuren som först hörs i solocello och som imiteras av viola. Musiken avslutas med ett brett F-dur ackord med det typiska Deliusslutet en sext (tonen D) som ett varmt solljus. (Tommie Haglund)

TOMMIE HAGLUND/PER GESSLE

Making Something out of Nothing

Sången *"Making Something out of Nothing"* är ett fantastiskt bevis på att man kan mötas över gränserna. Musiken är komponerad av Tommie Haglund och visar på en lite annan klangvärld än vad vi förknippar med honom. Texten som Per Gessle skrivit handlar om en människas väg genom livet och beskriver känslan av att allt inte blir som man en gång tänkte sig. Båda är välkända inom sina genres men i detta stycke möts de och något nytt spännande föds. Sången finns inspelad med Kungliga Filharmoniska orkestern i Stockholm tillsammans med Emmi Christensson. Till festivalen släpps stycket på vinylskiva. (Anders Wilhelmsson)

TOMMIE HAGLUND

Symfoni nr. 1

Tommie Haglunds första "*Symfoni"* är ett brett upplagt verk av episk karaktär. I sitt slag, en lång sats med en brett spännande bågform, är det med sin sin speltid på dryga 50 minuter ett unikt verk. Väldigt få tonsättare nu och förr behärskar den svåra konsten att hålla en oavbruten spänning genom en sats av dessa dimensioner. "*Symfonin"* är speciell i våra dagar genom att som Mahler uttryckte det; *"En symfoni måste omfatta allt i livet", naturen, människan, skärseld, himmel, sensualism och bråda avgrundsdjup."* Allt detta får lyssnaren uppleva under den resa Tommie Haglunds första symfoni tar oss alla med på. Musiken är direkt och drabbande, inte intellektualiserad och svår att ta till sig.

Den nya versionen som vi uruppför på Festivalen är än mer färgrik , sinnlig och tar oss på en slingrande stig genom ett kalejdoskop av känslostormar, stilla oaser och uppblossande stormar. Den speglar helt enkelt livet precis så som Mahler uppmanade till. För att sätta *"Symfonin"* i en historisk kontext så måste vi gå tillbaks till de senromantiska tonsättarna såsom nämnde Mahler, Bruckner och även Wagner. En epok som tillät det storslagna. Både i tid, klangskönhet och ett mer ohämmat uttryck. Denna tid väcker Tommie Haglund till liv i sin första symfoni! (Joachim Gustafsson)

4.

3.

7.

1.

8.

5.

8.

2.

MEDVERKANDE

1. ORQUESTA FILARMÓNICA DE BOGOTÁ

Hela vägen från Bogotá i Colombia kommer gästande Orquesta Filarmónica de Bogotá. Orkestern räknas som en av Sydamerikas främsta orkestrar och dirigeras av svenske Joachim Gustafsson, orkesterns chefsdirigent sedan 2021.
Orkestern grundades 1967 av Raúl Garcia. Orkestern består av över 100 musiker, men på sitt besök i Sverige kommer vi att möta 75 av dessa. Inom organisationen finns det ytterligare tio orkestrar, flera av dessa är för barn och ungdomar. Man räknar även in tre körer. Man har även ett stort utbildningsprojekt för barn och ungdomar mellan 7-17 år i flera städer i Colombia.

I orkestern ingår även dessa solister; Anibal Dos Santos - viola, Luis Martin Niño - violin, Camilo Benavides - violoncello, Guillermo Marin - klarinett, Emmanuel Rivera - harpa,
William Leon - slagverk, Viktor Hugo Lopez - slagverk.

2. SANTIAGO CAÑÓN-VALENCIA

Santiago Cañón-Valencia har hyllats som en av de mest framstående unga cellisterna i sin generation. Han föddes i Bogotá 1995 och gjorde sin orkesterdebut som solist när han var sex år gammal med Orquesta Filarmónica de Bogotá.
Som vinnare av ett flertal prestigefyllda musikpriser har han framträtt inte bara med alla de stora orkestrarna i hemlandet Colombia utan även internationellt med orkestrar som Mariinsky Orchestra med Valery Gergiev, Frankfurt Radio Orchestra med Christoph Eschenbach, Bryssel Philharmonic med Stephane Deneve, St Petersburg Philharmonic med Nikolai Alexeev, Ungerns radiosymfoniorkester med Janos Kovacs, Moscow Soloists med Yuri Bashmet, Orpheus Chamber Orchestra och Antwerpens Symfoni med Muhai Tang, bland andra.

3. CHLOË HANSLIP

Chloë Hanslip (f. 1987) är sedan länge en etablerad och en framstående artist på den internationella scenen. Redan som ung visade hon stor begåvning och gjorde sin BBC Proms-debut vid fjorton och sin amerikanska konsertdebut vid femton och har uppträtt på stora arenor i Storbritannien (Royal Festival Hall, Wigmore Hall), Europa (Wien Musikverein, Hamburg Laeiszhalle, Paris Louvren och Salle Gaveau, St Petersburg Hermitage) samt Carnegie Hall, Metropolitan Arts Space i Tokyo och Seoul Arts Centre. Som solist har Chloë Hanslip framträtt med många av de största och mest välmeriterade orkestrarna i världen. Det finns mängder av inspelningar med Chloë Hanslip och hennes senaste innehåller Beethovens alla sonater för violin och piano, inspelad på Rubicon classics tillsammans med pianisten Danny Driver. Chloë Hanslip har ett stort intresse för nutida musik och har framfört musik av Philip Glass, John Corigliano, Peter Maxwell Davies m. fl.

4. MARCOS MADRIGAL

Marcos Madrigal, piano. Vid tre års ålder började Marcos studera piano. År 2007 tog han examen vid University of Arts of Cuba (ISA) i Havanna, under ledning av den berömda professorn och pianisten Teresita Junco. Han har uppträtt som solist med orkestrar i många av de mest kända konsertsalarna i världen, såsom Teatro Colón i Buenos Aires, Auditorium Parco della Musica of Rome, Queen Elizabeth Hall of London, National Concert Hall of Dublin, samt samarbetet med Claudio Abbado, Leo Brouwer, Paul Mann, Enrique Diemecke och Lorenzo Ramos. Marcos har även samarbetat i flera projekt med den Oscarsbelönade kompositören Nicola Piovani, samt med andra framstående kompositörer i film- och teatervärlden.

5. EMMI CHRISTENSSON

Emmi Christensson, sopran, har stått på många stora scener med roller inom musikalgenren. Hon har gjort huvudroller i flera ikoniska musikaler såsom Maria i West side story, Liesl i Sound of music och flera uppsättningar som Cosette i ”Les Misérables” i såväl Sverige som Norge. Christine i ”Phantom of the Opera” har Emmi gjort ca 500 föreställningar av både i Londons West End och i Stockholm. Under åren har tv-publiken lärt känna Emmi i program som ”Så ska det låta”, ”Allsång på Skansen”, ”Doobidoo”, ”Moraeus med mera” och ”Victoriadagen”. År 2018 tävlade hon i Melodifestivalen med låten ”Icarus”.

6. JACOB KELLERMAN

Jacob Kellermann (f.1984) har etablerat sig som en av Sveriges mest aktiva och eftersökta gitarrister. Förutom att regelbundet spela över hela Sverige har han framträtt som solist och kammarmusiker internationellt i konserthus så som Prinzregententheater och Gasteig München, Seoul Art Center, Brucknerhaus – Linz, Concertgebouw Amsterdam och Tokyo Bunka Kaikan. Som solist har han framträtt med bland andra Sveriges Radios Symfoniorkester, Gävle Symfoniorkester och Queretaro Philharmonic Orchestra (Mexico). Tillsammans med violinisten Daniel Migdal har han turnerat över hela Sverige som duo KeMi. Efter att 2009 deltagit i ”Ung och Lovande 2009” erhöll de, i 2010 i konkurrens med ensembler från 17 olika länder det mycket prestigefyllda första priset i ”Aschaffenburg Internationalen Wettbewerb für Kammermusik mit Gitarre“ som är den viktigaste internationella kammarmusiktävlingen för kammarmusik med gitarr.

7. TERESIA BOKOR

Teresia Bokor är en hyllad och eftertraktad sopran med ovanligt vacker röst, stark scennärvaro och imponerande koloraturer. I och med sitt svensk-ungerska ursprung har hon starka band till den centraleuropeiska musiktraditionen, jämte sin stora passion för italiensk opera. Aktuella sceniska höjdpunkter är Servilia i La clemenza di Tito på Kungliga Operan i Köpenhamn dirigerad av Lars Ulrik Mortensen och regisserad av David McVicar, Gilda i Rigoletto på Norrlandsoperan dirigerad av Rumon Gamba, Fiorilla i En turk i Italien på Läckö Slottsopera, Micaëla i Carmen med Östgöta Blåsarsymfoniker, Christine i Fantomen på Operan på Det Ny Teater i Köpenhamn regisserad av Arthur Masella, och Nattens Drottning i Trollflöjten på Folkoperan i Stockholm, en roll som gav henne Solistpriset. Med sin anmärkningsvärda tessitura och musikaliska träffsäkerhet är Teresia en stark och efterfrågad uttolkare av mycket samtida musik. Under senare år har hon bland annat varit solist i verket Röstens dotter med Kungliga Filharmonikerna under ledning av Tobias Ringborg på Konserthuset i Stockholm, under tonsättarfestivalen 2019 tillägnad den svenske kompositören Tommie Haglund.

8. MALIN CHRISTENSSON

Malin Christensson, sopran, växte upp i Vessigebro, Halland och utbildade sig vid Royal College of Music i London. Direkt efter examen sjöng Malin Papagena (Trollflöjten) på Theater an der Wien under Daniel Harding. Hon har därefter haft en internationell karriär och sjungit Susanna (Figaros bröllop) i Aix-en-Provence, Santiago de Chile, Los Angeles Philharmonic under Gustavo Dudamel; Barbarina (Figaro) vid Salzburg festivalen; Zerlina (Don Giovanni) för Houston Grand Opera Sophie (Werther) i Baden Baden, Marzelline (Fidelio) i Warszawa, Drusilla (Poppeas kröning) vid Drottningholms slottsteater, Blomsterflicka (Parsifal) vid Royal Opera House, Covent Garden samt Miss Wordsworth (Albert Herring) för Glyndebourne Festival Opera. Hennes Skogsfågel (Siegfried) finns inspelad live med Hallé Orchestra och Mark Elder. Malin har även samarbetat med Andris Nelsons i Mozarts C-moll mässa (CBSO), Mahler 2 samt Rhenguldet (Tanglewood festivalen). Tillsammans med Thomas Dausgaard turnerade hon till Stockholm, Köpenhamn samt New York, som sopransolist i Missa Solemnis.

SERGEI SICHKOV

Pianisten Sergei Sichkov föddes i Moskva och gav sin första konsert vid tio års ålder. Han tog examen från Moskvas Tchaikovsky-konservatorium som elev till Olga Zhukova, där han specialiserade sig på piano, ackompanjemang och kammarmusik. Han har gett konserter i olika länder, inklusive Ryssland, Ukraina, Frankrike, Grekland, Spanien, Colombia, Venezuela, Ecuador, Bolivia, Guatemala, Nicaragua, Honduras, El Salvador, Costa Rica, Venezuela, Brasilien och Kuba. 1998 doktorerade han vid Tjajkovskij-konservatoriet.

Han har ackompanjerat colombianska sångare i konserter, inklusive Martha Senn, Valeriano Lanchas, César Augusto Gutiérrez och Iván Paley. Sedan 1999 har han arbetat som professor och medföljande pianist vid musikskolorna vid universiteten Javeriana, El Bosque, Los Andes och Nacional de Colombia. Sergei Sichkov är pianist med Colombian National Symphony Orchestra.

FINN ROSENGREN

Finn Rosengren var anställd som dirigent vid Stora Teatern/Göteborgsoperan mellan 1978 och 2013 och ansvarade där för den musikaliska ledningen av drygt 1800 föreställningar och konserter. 1965–2003 var han dirigent för Göteborgs Ungdomssymfoniker, och han har haft talrika engagemang hos andra orkestrar. Han är också verksam som lärare, bl.a. vid Högskolan för scen och musik i Göteborg och arbetar med utgivning av äldre svensk musik inom projektet Levande Musikarv.

ENSAMBLE ENTREVERA'O

I Orquesta Filarmonica de Bogotá finns det flera mindre ensembler som är specialiserade på olika sorters musik. Ensamble Entrevera'o är en av dessa. Gruppen består av nio musiker som mestadels spelar Colombiansk folkmusik. Under festivalen kommer de att framträda ute på stan samt på en av festivalens konserter.

JOLANTA KONOPNICKA-JOHANSSON

Jolanta Konopnicka-Johansson är utbildad vid Fr.Chopin Akademi i Warszawa och Musikhochschule i Würzburg, har studerat för bl.a. Andrzej Marchwinski, Arne Torger, Paul Badura-Skoda. Sen många år tillbaka bosatt och verksam i Sverige. Flitigt anlitad solist, ackompanjatör och kammarmusiker. Är anställd som pianopedagog på Kulturskolan i Halmstad.

MARIE SÄTTERMON

Marie Sättermon är violinist och violinpedagog. Uppväxt i Halmstad, studerat vid St Sigfrids folkhögskola i Växjö och därefter Musikhögskolan i Malmö för Wieska Szymczynska. Jobbat i Stockholm som fiollärare och numera bosatt i Halmstad och jobbar på Kulturskolan. Frilansar även som musiker i Halmstad med omnejd.

HALMSTAD BRASS

I januari månad år 1972 bildades orkestern Korsbandet. Året efter ändrades namnet till Halmstad Brass och orkestern firar därmed i år sitt 50-årsjubileum. Allt sedan starten har orkestern varit mycket verksam och genom ideellt arbete utvecklats och är idag en etablerad orkester inom den Svenska Brassbandsrörelsen. För närvarande har Halmstad Brass 29 medlemmar. Från att tidigare ha varit en orkester med religiös prägel är orkestern idag religiöst och politiskt obunden. Medlemmarna är huvudsakligen amatörer men där finns också professionella musiker/musiklärare och genom dessa har vi ett nära samarbete med Kulturskolan. En av dessa är vår dirigent Mikael Johansson.

CAPPELLA NOVA

Stråkensemblen Cappella Nova från Halmstad ger sedan 2005 regelbundet konserter i egen regi eller i samarbete med andra. Orkestern leddes fram till 2017 av Mats Reuter, numera är ensemblens ledare Peter Skoog. Repertoaren har genom åren varit högst varierad, alltifrån äldre tonsättare till modernare musik såsom bl.a. Tommie Haglund. Ensemblen har spelat pop tillsammans med bandet Paintbox och jazz med Per Thornberg. Även om inriktningen mestadels är klassisk musik har vi också intresse av att utforska stråkinstrumentens olika klangmöjligheter i olika genrer. På repertoaren finns även de större körverken som framförs med olika körer.

CAPPELLA LUNDENSIS

Cappella Lundensis från Lund bildades 1965 av Johan Åkesson som grundlade orkesterns spelstil, detta förädlades av hans efterträdare Meme Åkesson. Sedan 2010 leds ensemblen av välmeriterade konsertmästaren Wieska Szymczynska.
Kärnan och tyngdpunkten ligger i kammarmusiken men ensemblen söker hela tiden nya utmaningar, och verkar i vitt skilda musikaliska sammanhang - från symfoni till storbandsjazz, från requiem till wienervals. På senare år har man bland annat gett årliga adventskonserter i Lunds domkyrka och gjort upprepade turnéer till Berlin. Ensemblen har mångåriga samarbeten med många olika konsertarrangörer.

STUREGYMNASIET

Sturegymnasiet har från 1993 erbjudit en 3-årig utbildning på Estetiska programmets musikinriktning och sedan 2015 har Skolverket godkänt en spetsutbildning med riksintag som skapat möjligheter till ett samarbete med Malmö Musikhögskola.
En av de musikkurser som eleverna har under dessa tre år är körsång. På konserten i S:t Nikolai kyrka leder Karin Andersson körerna från årskurs 2 och 3.

9. JOACHIM GUSTAFSSON

Joachim Gustafsson, dirigent. En av sin generations mest mångsidiga svenska dirigenter. Joachim är ofta anlitad av både svenska, danska och internationella orkestrar. Sedan 2011 har han ofta besökt Bogota för att dirigera Bogotas filharmoniska orkester och är sedan 2021 orkesterns chefsdirigent.
Joachim är sedan en tid gästprofessor på Kungliga Danska musikkonservatoriet och i Danmark är han ofta anlitad vid Danska nationaloperan. Joachim är konstnärlig ledare för festivalen.

10. ANDERS WILHELMSSON

Organist i Halmstads församling och producent för festivalen.

11. ANELIA KADIEVA JONSSON

Anelia Kadieva Jonsson är festivalens konferencier och moderator. Hon är utbildad operaregissör och har arbetat med över 50 operauppsättningar på många av de främsta operahusen i Europa och Sverige. 2016 slog hon igenom som librettist till familjeoperan Snödrottningen som blev en enorm publik-och kritikersuccé och har spelats på Malmö Opera, Theater Vorpommern i Stralsund samt senast på Kungliga Operan i Stockholm. Med sina sex språk har hon även agerat som översättare och tolk. Numera kan man dessutom höra henne som programledare i Klassisk förmiddag på Sveriges Radio P2.

LARS NORDIN

Artwork och designkoncept av festivalen är skapat av Lars Nordin med god hjälp av Jens Borg och Jonna Bohman.
Lars Nordin är född 1953 i Halmstad. Studerat vid KV Konstskola i Göteborg. Nordin har arbetat som konstnär, designer och creative director sedan 1976. Separatutställningar i Halmstad, Stockholm, Malmö, Båstad, Göteborg, Ystad och på Öland.

FESTIVALEN ARRANGERAS AV:

Svenska kyrkan HALMSTADS FÖRSAMLING

Halmstad

Region Halland

I SAMARBETE MED:

Länsförsäkringar Halland Bank & Försäkring

Delius Trust London

Falkenbergs Sparbank Framtidsbanken

sensus

KRÖNLEINS

ETT BRASSERI Harrys GRUNDAT 1993 MED SVENSKA RÖTTER

VESTERHAVSSKOLAN

FALKENBERG HERMANS RESTAURANG NOJE

TEATER STORAN

Falkenbergs kommun

moogio

UNDER FESTIVALEN GÖR VI EN STOR INSAMLING TILL UKRAINAS FOLK

Kriget i Ukraina har lett till den allvarligaste säkerhetspolitiska situationen sedan andra världskriget. Konflikten drabbar många och miljoner människor är nu på flykt undan kriget. ACT Svenska kyrkan finns på plats genom ACT-alliansen för stötta människor med bland annat mat, vatten, hygienartiklar och tillfälliga sovplatser. Stöd vårt katastrofarbete!

act Svenska kyrkan

Ge en gåva som räddar liv.

SWISHA TILL
900 1223
Skriv AKUT i meddelandefältet.

PG 90 01 22-3 BG 900-1223
svenskakyrkan.se/act